

Arrest

nr. 178 831 van 30 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 23 september 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 24 september 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 7 december 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 8 juni 2016.

1.3. Op 29 juli 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een soennitische Arabier te zijn en de Syrische nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit Damascus. U werkte in het restaurant van uw vader. Op uw achttiende bent u met uw broer naar Jordanië gegaan om te werken in een restaurant. Na een verblijf van zeven maanden keerde u terug naar Syrië. Op uw 21 of 22 jaar bent u aan uw legerdienst begonnen. U hebt heel uw legerdienst als bewaker gediend in een wapenfabriek in Al Safira, Aleppo. Na uw legerdienst bent u naar Saudi-Arabië gegaan om te werken. Na een verblijf van vier maanden keerde u naar Syrië terug. Na een maand vertrok u naar Soedan om er te werken in een restaurant. Tijdens uw verblijf van meer dan twee jaar in Soedan bent u tweemaal voor een tiental dagen naar Syrië gegaan. Na Soedan bent u naar Jordanië getrokken. Daar werkte u opnieuw in een restaurant. Na een verblijf van drie maanden in Jordanië bent u naar Maleisië gegaan om werk te zoeken. U vond er geen werk en bent vervolgens naar Libanon gereisd om er te werken met uw neef, die al negen jaar in Libanon woont. U bent vervolgens nog eens voor enkele dagen naar Maleisië gegaan, waar u werk had geregeld. Ter plaatse bleek dit werk toch niet door te gaan. Na enkele dagen reisde u naar Turkije, vanwaar u uiteindelijk doorreisde naar België. Op 24 september 2015 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een paspoort en foto's van uw overleden broer neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissarisgeneraal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd bij de aanvang van het gehoor uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw profiel en uw verblijf de laatste jaren voor uw komst naar België. Er werd ook beklemtoond dat het voor de beoordeling van uw nood aan bescherming noodzakelijk is dat u een correct zicht op uw werkelijke achtergrond biedt. Niettemin blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking en u geen duidelijkheid gegeven over uw ware identiteit, uw profiel, uw reële achtergrond en uw verblijf voor uw komst naar België.

Vooreerst staft u uw beweerde identiteit aan de hand van een paspoort. Uw opeenvolgende verklaringen enerzijds en uw verklaringen en de gegevens in voornoemd paspoort anderzijds zijn echter niet eensluidend. Zo verklaart u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u bent geboren in Damascus (DVZ, p. 4). Op uw paspoort staat echter dat u in Kutaiba, Daraa geboren bent. Op het CGVS verklaart u initieel ook dat u in Kutaiba, Daraa, geboren bent (CGVS, p. 2). U wordt gevraagd hoelang u in Kutaiba gewoond heeft waarop u meegeeft daar niet lang te hebben gewoond (CGVS, p. 3). Gevraagd uw geboorte in Daraa te verklaren, gezien u het grootste deel van uw leven in Damascus heeft gewoond, zegt u dat uw vader geboren is in Daraa (CGVS, p. 3). Even later wijzigt u uw verklaringen opnieuw en zegt u toch in Damascus geboren te zijn (CGVS, p. 3). Als u vervolgens wordt gevraagd waarom u eerder zei in Daraa geboren te zijn, zegt u dat uw burgerlijke stand in Daraa gelegen is (CGVS, p. 3). Deze uitleg is niet ernstig en niet afdoende.

Voorts blijkt uit uw paspoort dat u sinds 2010 nauwelijks nog in Syrië geweest zou zijn. Uit stempels en visa blijkt dat u hebt verbleven in Saudi-Arabië, Soedan, Libanon, Jordanië en Maleisië. Aan uw verklaringen over uw reismotieven, uw verblijf en activiteiten in deze landen kan echter geen geloof worden gehecht.

Wanneer gevraagd wordt waarom u naar het buitenland wilde gaan, zegt u dat uw vader een radicale moslim is en dat u verplicht werd te bidden (CGVS, p. 9). Wanneer de vraag later nogmaals gesteld wordt, wijst u op de "Arabische ideologie" van de mensen in uw wijk en zegt u dat de mensen in uw wijk over u spraken wanneer u zich modern kleepte en u vroegen waarom u niet zoals uw vader was (CGVS, p. 13). Het is dan ook vreemd dat u, om u hiervan te onttrekken, beslist om uitgerekend naar Saudi-Arabië te gaan. U wordt gevraagd uit te leggen waarom u koos om naar Saudi-Arabië te gaan,

maar u ontwijkt de vraag. U zegt enkel dat u er vier maanden verbleef en voegt ook nog toe dat het voor het geld was (CGVS, p. 14). U wordt gewezen op uw eerdere verklaringen en nogmaals gevraagd waarom u dan Saudi-Arabië verkoos geeft u opnieuw geen antwoord. U zegt enkel dat het in Saudi-Arabië nog erger was en dat u er daarom niet gebleven bent. U voegt nog toe dat u geld nodig had (CGVS, p. 14). Uw verklaringen overtuigen niet.

Uw verklaringen over uw verblijf in Soedan zijn eveneens bedenkelijk. Het is immers opmerkelijk dat u, die genoeg had van de conservatieve religieuze opvattingen in uw leefomgeving, meer dan twee jaar in Soedan verblijft om er in een shoarmazaak te werken (CGVS, p. 9). Uw verklaring dat u Saudi-Arabië "niet graag had, dat het een gesloten land was en dat u Soedan eens ging proberen" is geenszins overtuigend (CGVS, p. 9). U zou dit werk gevonden hebben via uw buurman in Syrië die een vriend had met een restaurant in Soedan (CGVS, p. 9). U wordt dan gevraagd waarom die persoon uitgerekend in Soedan een shoarmazaak zou hebben willen openen, maar na enkele ontwijkende antwoorden zegt u uiteindelijk dit niet te weten (CGVS, p. 9 en 10). U wordt verder gevraagd waarom u een dergelijk lange tijd in Soedan bent gebleven, gezien uw afkeer voor uw conservatieve leefomgeving in Syrië, maar u geeft louter nog mee dat u "toch ergens moest gaan zitten" en dat "er geen land was voor u", wat vanzelfsprekend weinig kan overtuigen (CGVS, p. 10).

Ook uw verklaringen over uw verblijf in Maleisië roepen vragen op. Allereerst dient opgemerkt te worden dat u op de DVZ verklaart van Soedan naar Maleisië te zijn gereisd, terwijl u op het CGVS verklaart na een verblijf van drie maanden vanuit Jordanië naar Maleisië te zijn gegaan (DVZ, p. 14 en 15 en CGVS, p. 7). Wanneer u verder gevraagd wordt waarom u naar Maleisië bent gegaan, beweert u "dat er iemand had gezegd dat er veel werk was in Maleisië" zonder dit verder uit te leggen (CGVS, p. 11). Dit is weinig overtuigend. Op het moment van uw vertrek naar Maleisië was u volgens uw verklaringen immers al in Jordanië aan het werken en had u er zelfs een werkvergunning gekregen (CGVS, p. 7 en 11). U wordt dan gevraagd waarom u niet besloot – nieuw – werk te zoeken in een Arabisch land in plaats van in een land dat zo ver van Syrië ligt en waar men geen Arabisch spreekt, maar u geeft geen informatie en antwoord louter met de vraag "welk land" (CGVS, p. 11). Als de vraag wordt herhaald zegt u dat alle Arabische landen hun grenzen gesloten hadden voor Syriërs (CGVS, p. 11). In het licht van uw eerdere bewering op dat moment al een werkvergunning in Jordanië te hebben houdt deze laatste verklaring geen steek. Ook over uw activiteiten in Maleisië bent u weinig duidelijk. Wanneer u gevraagd wordt wat u allemaal gedaan heeft in die drie maanden in Maleisië, antwoordt u op vage wijze "met vrienden, er was geen werk" (CGVS, p. 12). U wordt dan aangemaand om een concretere uitleg te geven over uw activiteiten in Maleisië gedurende die drie maanden, maar u geeft het vage antwoord "met vrienden, een vriend had een restaurant, ik hielp hem", wat dan weer moeilijk te rijmen valt met uw eerdere bewering dat er geen werk was (CGVS, p. 12).

Vervolgens verklaart u na een verblijf van drie maanden in Maleisië, zeven of acht maanden in Libanon te hebben gewoond (DVZ, p. 14 en 15 en CGVS, p. 12). Volgens uw paspoort zou u echter twee jaar in Libanon hebben verbleven. U verklaart in Libanon werk te hebben gevonden via uw neef die al negen jaar in Libanon woont (CGVS, p. 12). Uiteindelijk bent u vanuit Libanon opnieuw naar Maleisië gereisd (DVZ, p. 14 en CGVS, p. 7). Gevraagd waarom u opnieuw uit Libanon vertrok, aangezien u er werk had, zegt u dat u in Libanon slechts geld wilde sparen om naar Europa te komen (CGVS, p. 13). Het is dan vreemd dat u voor uw uiteindelijk vertrek naar Europa toch nog eerst terugkeert naar Maleisië. Op de DVZ verklaart u hierover dat u het "nog eens wilde proberen" (DVZ, p. 14). Op het CGVS zegt u dan weer dat iemand u had gezegd dat hij in Maleisië een restaurant zou beginnen en dat hij een visum had (CGVS, p. 13). U wordt vervolgens gevraagd waarom u een vliegtuigticket naar Maleisië besloot te kopen voor werk terwijl u al werk had in Libanon, maar opnieuw ontwijkt u de vraag en zegt u dat u een goedkoop ticket op het internet had gekocht (CGVS, p. 13).

Verder doen uw verklaringen over uw legerdienst ook aan uw beweerd verblijf in Syrië twijfelen. Zo zegt u eerst dat u op uw 21 jaar uit het leger bent gegaan (CGVS, p. 4). Later zegt u dan weer dat u 21 of 22 jaar was wanneer u uw legerdienst begon (CGVS, p. 5). U wordt dan gevraagd hoelang u precies uitstel voor uw legerdienst heeft gekregen, waarop u vreemd genoeg zegt dat er geen uitstel was (CGVS, p. 8). Als u wordt gewezen op de verplichting in Syrië om uitstel aan te vragen indien om niet meteen na uw achttiende de legerdienst te beginnen en vervolgens wordt gevraagd hoe u dit wist te regelen, verklaart u enkel dat het normaal was "voor de gebeurtenissen" – waarmee u vermoedelijk doelt op de revolutie in Syrië (CGVS, p. 8). U wordt nogmaals gewezen op de verplichting voor een Syriër om uitstel aan te vragen indien hij niet meteen zijn legerdienst wil doen en gevraagd uit te leggen hoe dit in uw geval geregeld werd, waarop u opnieuw zegt dat het voor de gebeurtenissen "normaal was indien je niet bij het leger wilde gaan" en dat dat pas nodig was wanneer men zelf de overheid nodig had (CGVS, p.

8). U wordt dan gevraagd hoe de autoriteiten reageerden wanneer u zich zonder uitstel ging aanmelden bij het rekruteringsbureau op uw 21 of 22 jaar, waarop u zegt dat het "normaal" was en dat uw legerboekje "in orde" was (CGVS, p. 8). Uitstel voor de legerdienst is echter geregeld bij wet aangaande de Syrische militaire dienstplicht en is slechts mogelijk in specifieke gevallen.

Voorts blijkt u niet vertrouwd lijkt te zijn met de in Syrië gebruikte christelijke jaartelling. Zo verklaart u op de DVZ in 2002 uw legerdienst te zijn begonnen (DVZ, p. 14). U was toen echter nog maar veertien of vijftien jaar. U wordt er verschillende keren op gewezen dat het door u opgegeven jaar 2002 niet overeenkomt met uw verklaringen, maar op geen enkel moment blijkt u zich bewust van deze fout (DVZ, p. 15). Doorheen de gehoren op de DVZ en het CGVS wordt u bovendien verschillende keren naar een specifiek jaartal gevraagd, maar telkens blijkt u niet in staat dit te geven. U verklaart, verwijzend naar de revolutie, bij "de eerste aanval in Syrië" uw huis te hebben verlaten. U kan echter niet zeggen in welk jaar dit zou zijn gebeurd (DVZ, p. 4). U wordt gevraagd het jaar te benoemen waarin u naar Soedan bent gegaan, maar ook hier kan u geen antwoord op geven (DVZ, p. 13). Op het CGVS wordt u gevraagd in welk jaar u in Saudi-Arabië verbleef, waarop u opnieuw geen jaartal weet te geven en zelfs louter een maand van de islamitische kalender, Dhi al-Hajjah, als referentiepunt opgeeft (CGVS, p. 6). U wordt verder ook gevraagd in welk jaar u uit Soedan vertrok en naar Jordanië bent gegaan maar kan u, na een kleine stilte, slechts meegeven dat dit 2,5 jaar geleden was (CGVS, p. 11). Deze vaststelling doet verder afbreuk aan uw beweerd verblijf in Syrië.

Ook over uw verblijfplaatsen en adressen in Syrië legt u incoherente verklaringen af. Op de DVZ verklaart u veertien jaar in Kutaiba, deel van het dorp Kherbet Al Ghazala, in de provincie Daraa te hebben gewoond tot aan de "eerste aanval in Syrië" (DVZ, p. 4). Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt echter dat u nooit in Kutaiba heeft gewoond. U verklaart er eerst - gedurende veertien jaar - in Ain Tarma, Damascus te hebben gewoond en vervolgens -tot aan uw legerdienst- in Zahar Al Qadima, Damascus (CGVS, p. 3). Enkele maanden na uw legerdienst vertrok u naar het buitenland (CGVS, p. 6). Dat u op de DVZ verklaart veertien jaar in de provincie Daraa te hebben gewoond maar op het CGVS zegt dat u altijd in Damascus heeft gewoond, tast uw beweerd verblijf in Syrië eveneens aan.

Ten slotte zijn ook uw verklaringen inzake uw gebrek aan Syrische documenten niet eenduidig. U bent enkel in het bezit van een paspoort. U bent niet in het bezit van enig ander stuk dat als een (begin van) bewijs van uw identiteit kan worden aanzien. Op DVZ verklaart u dat uw andere documenten vernietigd zijn bij een raketaanval op uw woning (DVZ, p. 12). Op de vraag waarom u dan toch nog uw paspoort heeft, zegt u dat de politie jullie had gezegd de woning te verlaten vanwege een aankomend bombardement en dat iedereen nog snel zijn kleren kon nemen (DVZ, p. 12 en 13). Echter daarna, wanneer gevraagd wordt waar u dan was op het moment dat de raket op uw huis viel, zegt u "buiten de stad, uit het land" (DVZ, p. 13). Dat u eerst uitlegt dat u uw paspoort nog steeds in bezit heeft omdat de politie jullie had gewaarschuwd voor een bombardement, maar dat u later verklaart dat u niet eens in Syrië was op dat moment is niet coherent.

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen en heeft u geen zicht gegeven op uw ware identiteit, uw profiel, uw reële achtergrond en uw verblijf voor uw komst naar België. U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking uw eerder verblijf. Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Bijgevolg kan ten aanzien van u niet worden besloten tot het bestaan van een vrees zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde foto's doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uit niets blijkt dat de afgebeelde man uw broer zou zijn. Bovendien kan niet worden vastgesteld waar, wanneer en in welke omstandigheden deze foto's precies genomen zijn. Deze geven hoe dan ook geen informatie over uw identiteit, uw profiel, uw reële achtergrond en uw verblijf voor uw komst naar België.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet kan worden teruggeleid naar Syrië."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2.2. Ter terechtzitting legt verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet een aanvullende nota met nieuwe elementen neer. Het betreft een medisch attest van Dr. S.A.C., psychiater, dd. 27 oktober 2016.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Syrië. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent zijn geboorteplaats en zijn uiteindelijke bewering geboren te zijn in Damascus niet overeenstemt met de gegevens in het door hem ter staving van zijn identiteit voorgelegde paspoort, (ii) uit zijn paspoort blijkt dat hij sinds 2010 nauwelijks nog in Syrië geweest zou zijn en dat hij in Saoedi-Arabië, Soedan, Libanon, Jordanië en Maleisië heeft verbleven doch aan zijn verklaringen over zijn reismotieven, zijn verblijf en activiteiten in deze landen geen geloof kan worden gehecht, zoals uitvoerig wordt toegelicht, (iii) ook zijn verklaringen over zijn legerdienst aan zijn beweerd verblijf in Syrië doen twifelen, (iv) hij niet vertrouwd blijkt te zijn met de in Syrië gebruikte christelijke jaartelling, (v) hij ook over zijn verblijfplaatsen en adressen in Syrië incoherente verklaringen aflegt, (vi) zijn verklaringen inzake zijn gebrek aan Syrische documenten niet eenduidig zijn en (vii) uit niets blijkt dat op de door hem neergelegde foto's afgebeelde man zijn broer zou zijn, bovendien niet kan worden vastgesteld waar, wanneer en in welke omstandigheden deze foto's precies genomen zijn en deze hoe dan ook geen informatie geven over zijn identiteit, zijn profiel, zijn reële achtergrond en zijn verblijf voor zijn komst naar België.

2.4. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.5. Na lezing van het administratief dossier dient de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast te stellen dat verzoekers verklaringen omtrent zijn geboorteplaats en zijn opeenvolgende verblijfplaatsen in Syrië allerm minst eenduidig zijn, dat zijn verklaringen in verband met zijn legerdienst niet te rijmen vallen met de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier en dat hij niet vertrouwd blijkt te zijn met de in Syrië gebruikte christelijke jaartelling. Mede in acht genomen de vermeldingen in het ter terechtzitting neergelegde attest van psychiater Dr. S.A.C. dd. 27 oktober 2016, waaruit blijkt dat verzoeker onder psychiatrische begeleiding staat, dat hij tweemaal werd opgenomen en dat hij kampt met geheugenproblemen (zowel kortetermijngeheugen als langetermijngeheugen), kunnen de vaststellingen en overwegingen dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing naar het oordeel van de Raad evenwel niet volstaan om te besluiten dat verzoeker zijn Syrische nationaliteit en afkomst niet aannemelijk maakt. Dit klemt des te meer daar uit de lezing van het gehoorverslag blijkt dat er, behoudens de aan verzoeker gestelde vragen omtrent zijn legerdienst, geen enkele herkomstcheck is gebeurd. Evenmin bevat de bestreden beslissing overtuigende argumenten om verzoekers paspoort iedere bewijswaarde te ontzeggen. Dat bedenkingen kunnen worden gemaakt bij verzoekers motieven om naar Saoedi-Arabië, Soedan, Libanon, Jordanië en Maleisië te reizen en hij weinig overtuigende verklaringen aflegt over zijn activiteiten in deze landen, toont op zich niet aan dat de stempels en de visa in verzoekers paspoort, en bij uitbreiding het paspoort op zich, vals/vervalst zouden zijn. Ook het administratief dossier bevat verder geen informatie op grond waarvan de authenticiteit van verzoekers paspoort en de gegevens erin vermeld in twijfel kan worden getrokken.

Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat er aanwijzingen zijn dat verzoeker de Nederlandse taal machtig is, minstens dat hij het Nederlands begrijpt. Dit blijkt reeds uit het gehoorverslag, waar op pagina 8 wordt vermeld "*az antwoordt voor de vraag vertaald is*", en ook ter terechtzitting kon worden vastgesteld dat verzoeker de vertaling niet afwachtte vooraleer de hem gestelde vragen te beantwoorden.

Gelet op het voorgaande, kan de Raad slechts vaststellen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te kort is gekomen aan de onderzoeksplicht die op hem rust. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 juli 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS